

वामनान्तैर्हि पूर्वं कर्म कर्तव्यम् श्यामानतैरुत्तरम् तत्त्वत्वे तूभाभ्यामानता उभयं
 कुर्युः । तत्र दक्षिणाव्यवस्था गम्यमाना बाध्येत । तस्मात्प्रतिदक्षिणं तत्त्वभेदः ।
 अत्र एकवाक्येनैकफलार्थमेव विधाने देशकालकर्मैक्ये सत्यपि दक्षिणाभेदात्तत्त्व-
 भेदः । देवतायाः देवतागुणस्य च सामान्ये सति उच्चारणमपि तस्या देवताया
 आवाहनत्यागादौ तत्त्वेण भवति । यथा सप्तदशप्राज्ञापत्येषु वाज्ञपत्ये प्रज्ञापतेर्दे-
 वतायाः समानत्वात्तदुणस्योपांशुत्वस्य च समानत्वादनुवाचनादौ तत्त्वेणोच्चारणं
 भवति यागोऽपि तत्त्वेणैव भवति । तथा च प्राज्ञापत्यान्प्रकृत्य श्रूयते (५. १. ३. १३.)
 एकानुवाक्या भवत्येका याज्ञिकदेवत्या हि प्रज्ञापतयः इत्युपांशूक्ता हागानां
 हविषोऽनुब्रूहीति अत्रानुवाक्याद्येकत्वं एकदेवत्यत्वं हेतुं ब्रुवन्ती एकदेवता-
 कानां सिद्धं तत्त्वोच्चारणं दर्शयति । दर्शपूर्णमासयोरेव द्रव्यभेदेऽपि दध्नः पयसश्च
 देवताया इन्द्रस्य तदुणस्य चाश्राव्यत्वस्य ^{१)} समानत्वात्तत्त्वेणैव यागऽउच्चारणं भव-
 ति । देवतायां समानायामपि देवतागुणस्योपांशुत्वादेर्भेदे सति सहोच्चारणं न
 भवति । यथा प्रकृतावेवोपांशुयाज्ञाग्नीषोमयोः पुरोडाशाग्नीषोमयोश्च । इह देव-
 तातदुणयोः सामान्ये यागस्य तत्त्वेणानुष्ठानमुच्यते । अत्र सिद्धमेव देवतागुणसा-
 मान्ये तत्त्वेण यागानुष्ठानमुपजीव्य भेदो यागस्य भेदेनानुष्ठानपूर्वं निषिद्धः ^{२)} न
 द्रव्यभेदे गुणयोगादिति वात्स्य इति (१. ५. १३.) न पुनरुक्तिदोषः ॥ देशैकत्वे
 कालैकत्वे च प्रधानानां सहप्रयोग उक्तः । अथ तदेव देशकालैकत्वं चित्यते ।
 दर्शपूर्णमासयोराग्नेयादीनि प्रधानानि ^{३)} । तत्र देशकालौ श्रूयते ^{४)} समे दर्शपू-
 र्णमासाभ्यां यजेत पौर्णमास्यां पौर्णमास्या यजेतामावास्यायाममावास्याया यजेतेति
 । तथा चातुर्मास्येषु प्राचीनप्रवणे वैश्वदेवेन यजेत वसन्ते वैश्वदेवेन यजेतेति
 । किमेतौ देशकालौ तत्त्वमुत ^{५)} भेदेनेति । यस्मिन्नेव समे यस्यामेव च पौर्णमा-
 स्यामाग्नेयस्तस्मिन्नेव समे तस्यामेव पौर्णमास्यामग्नीषोमीय इति उत समान्तरे
 पौर्णमास्यन्तरः इति । तत्र पूर्वपक्षमाह ।

देशकालौ विरोधे ॥ ५ ॥

एतौ देशकालौ अङ्गत्वाद्द्रव्यदेवतवदुत्पत्ति-

१) ? चश्राव्यत्वस्य २.

२) °षिद्धं २.

३) प्रधानानि प्रधानानि: २.

४) श्रूयते २.

५) Thus the Ćāstradīpikā at ११. २. १. तत्त्वमुत २.